

for oss andre. Det er vanskelig å anbefale boken for Cornwell-debutanter. Begynn heller med de tidligste Scarpetta-bøkene. Selv om jeg tilhører Kay Scarpettas trofaste tilhengere, må jeg innrømme at jeg foretrekker kriminalromaner som er mindre kompliserte – og mer sannsynlige – enn *De dodes bok*.

Magne Nylenna
Helsebiblioteket

Litteratur

1. Akslen LA. Med mikroskopet som våpen. En kommentar til Patricia D. Cornwells kriminalromaner. Tidsskr Nor Lægeforen 1997; 117: 1149–52.
2. Cornwell P. Portrait of a killer. London: Little, Brown, 2002.

Aslak Eira er tilbake!

Thørring J.

Ildens øye

366 s. Oslo: Aschehoug, 2009. Pris NOK 369
ISBN 978-82-03-19550-1

Gynekolog Jorun Thørring er ute med sin fjerde kriminalroman på rad etter den kritikerroste debuten i 2005 (1). Jeg har lest alle. I sitt forfatterskap pendler Thørring mellom Paris og Tromsø. Begge steder er hun av naturlige

grunner lommekjent. Uansett åsted har hovedpersonene hennes nordnorske røtter. Unge Orla Os fra Vesterålen holder styr på den franske metropolen, mens det ligger på samiske Aslak Eiras skuldre å nøste opp og finne løsningen i *Ildens øye* – som i *Glassdukkene* (2).

I hovedsak foregår handlingen i nåtid, men bakgrunnen for begivenhetene ligger flere tiår tilbake i tid. Nærmere bestemt er de knyttet til den store bryggebrannen på havna i Tromsø i 1969. En noe mindre brann i et nybygg i det samme området i 2007 er også med, men betydningen av den er klart mindre, bortsett fra at det første drapet skjer der. Det får begivenhetene til å skyte fart.

To personer som det ble antatt at omkom i storbrannen, har hver sin sentrale rolle. For hvem var det egentlig som døde? Alt fra starten kommer det frem at det i hvert fall ikke var de to som ligger på kirkegården. Spørsmålene tårner seg opp for Aslak Eira og hans lille stab av medarbeidere.

Persongalleriet er stort sett dekkende for det mangfold av aktører som hører hjemme i romanen, og de fleste er troverdig fremstilt. Aslaks hjelpere, i første rekke den

kvinnelige assistenten, er blekere enn i *Glassdukkene*. Det gjelder også de andre på politihuset. Aslaks kvinnelige psykologvenn har lagt bort noen av sine outrerte manerer. Det er kanskje derfor han lykkes bedre i sin egen personlige utvikling av forholdet. Sønnen Niilas er 17 år og en stadig bekymring for alenefaren Aslak. Selv bekymret jeg meg lenge for hvordan jeg skulle plassere Niilas' kjæreste Victoria på 26 år. Minst troverdig er likevel den forhenværende, påstått geniale NTH-studenten som tidlig havnet på fylla. Han har for det første klart å holde seg i live imponerende lenge. Etter hvert henter han dessuten gradvis frem detaljer fra hukommelsen som har ligget under et konstant alkoholslør i nesten 40 år.

Thørring skriver stilrent, og hun har funnet sin stil. Språket er kortfattet, klart og presist. Kapitlene er korte og poengterte. Det er driv over fremstillingen, og som leser ligger man alltid et par hestehoder foran Aslak og hans folk. I likhet med forfatterens forrige bok (3) blir denne likevel litt for lang (4), og Niilas og Victoria tar mye av den overflødig plassen. Etter hvert som flere og flere potensielle gjerningspersoner faller fra, begynte jeg å ane løsningen med rundt 100 sider til gode. Det viste seg at jeg hadde rett, uten at det forringer boken det minste.

Geir Jacobsen

Institutt for samfunnsmedisin
Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet

Litteratur

1. Thørring J. Skyggemannen. Oslo: Aschehoug, 2005.
2. Thørring J. Glassdukkene. Oslo: Aschehoug, 2006.
3. Thørring J. Tarantellen. Oslo: Aschehoug, 2007.
4. Nylenna M. Orla Os er tilbake! Anmeldelse av: Thørring J. Tarantellen. Tidsskr Nor Lægeforen 2007; 127: 3294.

Kappløp med døden

Bazell J.

Beat the reaper

309 s. New York, NY: Little, Brown and Company, 2009. Pris USD 15
ISBN 978-0-316-03221-6

Hovedpersonen og fortellerstemmen i denne kriminalromanen er turnuslegen Peter Brown ved Manhattan Catholic Hospital, en karakter som ikke er fremmed for bruk av sentralstimulerende midler og grov vold. Gjennom historiske tilbakeblikk forstår vi at legen Peter Brown er identisk med leiemorderen Pietro «Bearclaw» Brwna, som sju år tidligere tystet på mafiaen og fikk ny identitet i regi av vitnebeskyttelsesprogrammet. Problemene begynner i det øyeblikk Brwna blir gjenkjent på sykehuset av en dødssyk mann med tilknytning til mafiaen. Hvis pasienten dør, blir mafiaen

varslet. Dermed begynner et kappløp med døden – det gjelder å holde liv i den dødsyke pasienten og i seg selv. Romanen utfolder seg i løpet av noen hektiske timer på sykehuset, avbrutt av passasjer fra Brwnas fortid. Sykehusmiljøet skildres på en mørk og desillusjonert måte, ikke ulikt det vi finner i klassikeren *House of God* (1).

Romanen engasjerer fra første avsnitt og holder trykket oppe gjennom hele historien. Språket er raskt, røft og bygger opp under dramaet som utfolder seg i et halsbrekkende tempo. Underveis vikles hovedpersonen inn i spektakulære voldsepisoder som ikke ville ha vært malplassert i en Tarantino-film. Det omfattende noteapparatet omfatter informasjon du ikke visste du trengte, om alt fra Beatles' roadier til anatomiske forhold som etter hvert skal vise seg å være av stor betydning for den blodige slutten.

Dette er en underholdende, morsom og lettlest debutbok skrevet av legen Josh Bazell. Boken kan sterkt anbefales både til den kriminteresserte garde (jeg er vanligvis ikke en av dem) og til den som vil slå i hjel (!) noen timer med en god bok. En advarsel for den travle kollega – boken er vanskelig å legge fra seg når man først har begynt!

Lars Frich

Kirurgisk avdeling
Oslo Universitetsssykehus, Aker

Litteratur

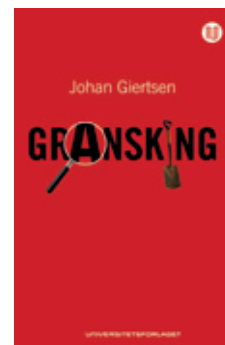
1. Markel H. The House of God. 30 years later. JAMA 2008; 299: 227–9. <http://jama.ama-assn.org/cgi/content/full/299/2/227> (1.8.2009).

En ekstraordinær undersøkelsesform

Giertsen J.

Gransking

270 s. Oslo: Universitetsforlaget, 2008.
Pris NOK 399
ISBN 978-82-15-01234-6

Når noe går galt, kommer kravet om gransking fort opp. Men hva skiller gransking fra hva vi på godt norsk kaller en undersøkelse? Forfatteren mener betegnelsen «gransking» bør forbeholdes spesielt grundige undersøkelser som

iverksettes etter større ulykker (f.eks. Alexander Kielland-ulykken i Nordsjøen, gruveulykken på Svalbard eller Scandinavian Star-brannen) eller andre ekstraordinære begivenheter der det reises spørsmål om brudd på lov eller om skjønn innen lovens